

התובע:

חן אוזן ת.ז. 27152297
מרחוב דוד רמז 22, פתח תקווה
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג
מרחוב אבא הלל 7
רמת גן
טל: 03-7412358 פקס: 03-3180983-077

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. הפניקס חברה לביטוח בע"מ ח.צ. 520023185
ע"י ב"כ עוה"ד ז. פלושניק (מ.ר. 11894)
מרחוב אבן גבירול 68
תל-אביב 64952
טל': 03-6968434 פקס: 03-6918545

2. איי. די. איי חברה לביטוח בע"מ
מרחוב אפעל 35, פתח תקווה

3. מגדל חברה לביטוח בע"מ
מרחוב היצירה 2, קריית אריה ת.ד. 3063
פתח תקווה

המועד בו הומצא כתב התביעה – 11.11.24
המועד להגשת כתב ההגנה: הארץ בהסכמה ליום 20.1.25
מועד עריכת המסמך-21.1.25- בשל עומס עבודה חריג מוגש כתב ההגנה בעיכוב של יום אחד.

כתב הגנה

מטעם הנתבעת 1 בגין התאונות מיום 26.8.15 ו- 1.5.16

1. הנתבעת 1, להלן: "הנתבעת", מיוצגת בתביעה זו ע"י ב"כ עוה"ד ז. פלושניק, מרחוב אבן גבירול 68, תל-אביב 64952.

טענות מקדמיות

2. א. הנטען והאמור ביחס לתאונות הראשונה והשנייה הינו כללי וסתמי ונעדר פירוט. התובע נדרש ליתן פרטים נוספים אודות האירוע ונסיבותיו ובכלל זה זהות הנוהג ברכב.

ב. הנתבעת טוענת, כי בכל הנוגע לתאונה השנייה על התובע לפעול לצירוף הנהג. בהתאם להוראות הדין לא ניתן לחייב את הנתבעת 1 בכל חיוב שהוא, ללא צירוף נהג הרכב.

ג. מבלי לפגוע באמור לעיל, שומרת הנתבעת על זכותה לטעון כי האירועים אינם מהווים תאונות דרכים, כמשמעו של מונח זה על פי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים תשל"ה – 1975.

בין היתר טוענת הנתבעת כי אף אם היה התובע מעורב באירועים, לא נגרם לו "נזק גוף" ודין תביעת התובע להידחות, אף מטעם זה.

ד. מבלי לפגוע באמור לעיל, ולמען הזהירות בלבד, מותנית חבות הנתבעת 1 בקיומם של רישיון נהיגה תקף למועד האירועים הנטענים והמוכחשים של נהג הרכב אשר נהג ברכב ותעודת ביטוח תקפה לכל אחד ממועדי האירוע הנטענים והמיוחסים לנתבעת 2, הכל בכפוף לנסיבות האירועים וחלות חוק הפיצויים עליהם.

- ה. הנתבעת 1 טוענת כי יש ליחס מלוא תלויות התובע לתאונה מיום 27.2.18 ו/או ליתר התאונות המאוחרות אשר אירעו לתובע, לרבות תאונות מיום 27.2.18 ומיום 13.9.22.
- ו. הנתבעת 1 מכחישה קיומו של קשר סיבתי בין מי מתלויות התובע לתאונות הראשונה והשנייה.
- ז. הנתבעת 1 טוענת כי יש להורות על ניכוי כל הטבה לה זכאי התובע בגין מי מהתאונות אשר נטען כי היא חבה בגינן.

תמצית טענות ההגנה

3. הנתבעת חוזרת וטוענת כי היא מכחישה את האירועים, ו/או נסיבותיהם ו/או חלות הוראות חוק הפיצויים עליו.
- 3.1 אף אם היה התובע מעורב בתאונות דרכים, הוא לא נחבל בגינן ולא נגרם לו "נזק גוף", כהגדרתו בחוק ובפסיקה.
- 3.2 לתובע לא נגרמו נזקים כלשהם בגין התאונות הראשונה והשנייה ו/או מי מהן, אף אם אירעו.
- 3.3 אין קשר סיבתי בין נזקי התובע הנטענים לתאונות הראשונה והשנייה ו/או מי מהן.
- 3.4 מצבו הרפואי הנטען של התובע כרוך במצבו הרפואי עובר לתאונה הנטענת, ו/או בעקבות תאונות מאוחרות, וללא קשר לתאונות הראשונה ו/או השנייה.
- 3.5 יש להורות על ניכוי כל הטבה אותה קיבל ו/או זכאי התובע לקבל מכל גורם שהוא בגין התאונות הראשונה והשנייה ו/או מי מהן.

חלק שלישי – פירוט טענות

4. א. מוכחש כל פרט ופרט מן האמור בסעיף 1 לתובענה, ככל שהאמור בו מיוחס לנתבעת 1.
- ב. הנתבעת 1 חוזרת וטוענת כי היא מכחישה את האירועים, ו/או נסיבותיהם ו/או חלות הוראות חוק הפיצויים עליהם.
- ג. הנטען והאמור ביחס לתאונות הראשונה והשנייה הינו כללי וסתמי ונעדר פירוט. התובע נדרש ליתן פרטים נוספים אודות האירוע ונסיבותיו ובכלל זה זהות הנוהג ברכב.
- ד. הנתבעת טוענת, כי בכל הנוגע לתאונה השנייה על התובע לפעול לצירוף הנהג. בהתאם להוראות הדין לא ניתן לחייב את הנתבעת 1 בכל חיוב שהוא, ללא צירוף נהג הרכב.
- ה. מבלי לפגוע באמור לעיל, שומרת הנתבעת על זכותה לטעון כי האירועים אינם מהווים תאונות דרכים, כמשמעו של מונח זה על פי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים תשל"ה – 1975.
- בין היתר טוענת הנתבעת כי אף אם היה התובע מעורב בתאונה הראשונה ו/או השנייה, לא נגרם לו "נזק גוף" ודין תביעת התובע להידחות, אף מטעם זה.
- ו. מבלי לפגוע באמור לעיל, ולמען הזהירות בלבד, מותנית חבות הנתבעת 1 בקיומם של רישיון נהיגה תקף למועד האירועים הנטענים והמוכחשים של נהג הרכב אשר נהג ברכב, בכל אחד מן האירועים, ותעודת ביטוח תקפה לכל אחד ממועדי האירוע הנטענים והמיוחסים לנתבעת 1, הכל בכפוף לנסיבות האירוע וחלות חוק הפיצויים עליו.

5. מוכחש כל פרט ופרט מן האמור בסעיפים 2 ו-3 לתובענה, למעט היות הנתבעת 1 חברה לביטוח בע"מ.
6. מוכחש כל פרט ופרט מן האמור בסעיף 4 לתובענה.
הנתבעת 1 טוענת כי אף אם היה התובע מעורב במי מהתאונות, הוא לא נחבל בגינן, ולא נגרם לו "נזק גוף", ולפיכך הוא אינו זכאי לפיצוי.
7. מוכחש כל פרט ופרט מן האמור בסעיף 5 לתובענה.
הנתבעת 1 טוענת כי אין קשר סיבתי בין מהלך חייו התעסוקתיים של התובע לתאונות הראשונה והשנייה.
התובע פוטר מעבודתו ללא קשר לתאונות.
ככל שנגרמו לתובע הפסדי שכר, אין הם רלוונטיים לתאונות הראשונה ו/או השנייה.
אף לשיטת התובע הוא נפלט ממעגל העבודה בגין התאונה הרביעית.
8. מוכחש כל פרט ופרט מן האמור בסעיף 6 לתובענה, וככל שהאמור בו מיוחס לנתבעת 1.
אין קשר סיבתי בין תלונות התובע לבין התאונות הראשונה ו/או השנייה.
מגבלות התובע נובעות מעברו הרפואי, ו/או בשל תאונות מאוחרות אשר אירעו לו.
9. מוכחש כל פרט ופרט מן האמור בסעיף 7 לתובענה, וככל שהאמור בו מיוחס לנתבעת 1.
התובע אינו מוגבל בנידון.
אין קשר סיבתי בין מגבלותיו הנטענות של התובע לתאונות הראשונות והשנייה.
התובע לא נזקק ולא ייזקק להוצאות נסיעה מעבר לאלה אשר הוצאו על ידו עובר לתאונות הנטענות וללא קשר אליהן.
ככל שנוקט התובע להוצאות נידות, נובעת היזקקות מהתאונות המאוחרות אשר אירעו לו.
10. א. מוכחש כל פרט ופרט מן האמור בסעיפים 8-11 כולל לפרשת התביעה, לרבות קרות התאונות הנטענות ונסיבותיהן, הנזקים ו/או הפגיעות ו/או התבלות, הנטענות והמוכחשות כשלעצמן לרבות כל קשר סיבתי בין הנטען לבין התאונות הנטענות והמוכחשות מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16.
ב. לחלופין תוסיף הנתבעת 1 ותטען כי מקור הנזקים הנטענים והמוכחשים, של התובע הינם בליקוי ו/או מחלה ו/או פגם מולד ו/או פגיעה כלשהי שפקדו את התובע לפני האירועים הנטענים והמוכחשים ו/או לאחריהן, ובכל מקרה ללא כל קשר לתאונות המוכחשות.
ג. מוכחשות התעודות הרפואיות שצורפו לפרשת התביעה, תוכנן נכוונתן ומהימנותן.
לחלופין, היה וירצה התובע להגיש תעודה מהתעודות הנל' כראייה במשפט הוא נדרש בזאת להעמיד את עורכי המסמכים לחקירה בבית המשפט.
ד. אף אם אירעו לתובע תאונות התובע לא נחבל בגינן.
אין קשר סיבתי בין תלונות התובע לתאונות מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16 ו/או למי מהן.
תלונות התובע אינן רלוונטיות לתאונות, ודין ניסיון התובע ליחס לתאונות מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16, בהן לא נחבל, את מצבו הרפואי הקודם, להידחות.
ד. יש ליחס מלוא תלונות התובע לתאונות המאוחרות ומצבו הרפואי בעבר.
11. ביחס לאמור בסעיפים 12 – 18 כולל, הנתבעת 1 טוענת כי תלונות התובע כמפורט בסעיפים הנ"ל רלוונטיות לתאונה השלישית בלבד, התאונה בחבות הנתבעת 2.
הנתבעת 1 טוענת כי יש ליחס מלוא תלונות התובע לתאונה מיום 27.2.18, ולה בלבד.
12. א. הנתבעת 1 מודה באמור בסעיף 19, ביחס לעובדת מינויים של מומחים בהליך הקודם.
ב. הנתבעת 1 מכחישה את חוות הדעת, ועל קביעותיהן הרפואיות ו/או הקרש הסיבתי בין הנכויות לתאונה הראשונה והשנייה.

- ג. הנתבעת 1 עומדת על חקירת המומחים .
13. מוכחש כל פרט ופרט מן האמור בסעיף 20 לתובענה.
14. ביחס לאמור בסעיפים 21 – 35 כולל, הנתבעת 1 טוענת כי תלונות התובע כמפורט בסעיפים הנ"ל רלוונטיות לתאונה הרביעית בלבד, התאונה בחבות הנתבעת 3 .
הנתבעת 1 טוענת כי יש ליחס מלוא תלונות התובע לתאונות מיום 27.2.18 ומיום 13.9.22 ולהן בלבד.
הנתבעת 1 טוענת כי התאונות השלישית והרביעית "בלעו" את נזקי התאונות הראשונה והשנייה, הנטענים והמוכחשים.
15. א. מוכחש כל פרט ופרט מן האמור בסעיפים 36-40 לפרשת התביעה, וככל שהאמור בהם מיוחס לתאונות מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16 ו/או למי מהן.
עובר לתאונות מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16, לא היה התובע בריא כלל.
עובר לתאונות לתובע אירעו מספר תאונות דרכים!
הנתבעת 1 טוענת כי התובע מנצל אירועים מינוריים, מתוך מטרה ברורה, לזכות בפיצוי על דרך עשיית עושר ולא במשפט.
- ב. לתובע לא נותרו נזקים ו/או מגבלות בגין התאונות מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16. אשר אירוען מוכחש.
- ג. אין קשר סיבתי בין תלונות התובע לתאונות הנטענות מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16. הטיפולים הנטענים אינם כרוכים בתאונות, כי אם בבעיותיו הרפואיות הקודמות של התובע, עובר לתאונות וללא קשר אליהן ו/או לתאונות השלישית והרביעית בהן נחבל התובע חבלה ממשית.
- ד. הנתבעת 1 טוענת כי אין קשר סיבתי בין התאונות מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16 ו/או מי מהן, למהלך חייו התעסוקתיים של התובע.
פרישת התובע ממשטרת ישראל אינה נוגעת לתאונות כלל.
אין קשר סיבתי בין מי מהתאונות הראשונה והשנייה לחייו התעסוקתיים של התובע.
- ה. עובר לתאונות הנ"ל היה התובע מוגבל בביצוע פעולות יומיומיות.
התאונות מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16 לא גרמו לשינוי בהיקף מוגבלותו.
למעלה מן האמור, מוגבלות התובע נובעת מחבלותיו של התובע בתאונות השלישית והרביעית.
- ו. התובע לא נזקק להוצאות נסיעה מעבר לאלה אשר הוצאו על ידו עובר לתאונות הנ"ל. היזקקות התובע להוצאות נידות נובעת מחבלותיו בתאונות השלישית והרביעית ואין בינה לבין התאונות הראשונה והשנייה כל קשר סיבתי.
16. א. מוכחש כל פרט ופרט מן האמור בסעיף 41 לפרשת התביעה, על כל סעיפי המשנה אשר בו לרבות כל חבות ו/או אחריות ו/או חובת פיצוי בגין כל תשלום, מכל מין וסוג שהוא, בגין האירועים מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16 ו/או הנזקים הנטענים והמוכחשים בגינם.
- ב. הנתבעת טוענת כי דין האמור תחת הכותרת "נזק מיוחד" להידחות.
- לחילופין על התובע לפעול ולפרט נזקין המיוחדים בגין כל תאונה, בנפרד ובמובחן.
- ג. מוכחשים הסכומים הנתבעים, דרך חישובם אומדנם ו/או שיעורם.
- ד. לתובע לא נגרם כל נזק שהוא בגין התאונות אשר אירוען מוכחש.
- ה. לתובע לא נגרמו ולא יגרמו נזקים בגין הוצאות נסיעה ו/או הוצאות רפואיות.

אף אם נגרמו לתובע הוצאות רפואיות אין קשר סיבתי בינם לבין התאונות מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16 ו/או מי מהן.

לחלופין, אף אם נזקק התובע לטיפולים רפואיים הוא זכאי לקבלם מאת המוסד לביטוח לאומי ולתובע לא נגרם ולא ייגרם כל חסרון כיס בגינם. הוא הדין ביחס לטענת התובע לפיצוי בגין הוצאות נסיעה אשר אף בהן נושא המוסד לביטוח לאומי.

זאת ועוד, בהתאם להוראות ביטוח בריאות ממלכתי, זכאי התובע למלוא הטיפול הרפואי, באמצעות הגוף הרפואי בו הינו מבוסס, ולא נגרמו ולא יגרמו לו הוצאות בגינם.

ו. לתובע לא נגרמו ולא יגרמו הפסדי השתכרות בגין התאונות מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16 ו/או מי מהן.

ז. התובע לא נזקק ולא יזקק לעזרת הזולת בגין התאונות מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16 ו/או מי מהן.

ח. התובע לא עשה דבר, ולחלופין, לא עשה די לשיפור כושר עבודתו ותפקודו. לחלופין, התובע אחראי ברשלנותו לליקוי בכושר עבודתו, טענה המוכחשת, כאשר התרשל בהמשך הטיפול הרפואי ו/או מחמת העובדה של פנה לטיפול רפואי במועד, ו/או הזניח את הטיפול הרפואי.

ט. יש להוון שיעור הפיצויים כדי השיעור הקבוע בחוק ו/או בפסיקה.

י. יש לנכות מסכום הפיצויים כל יתרון, פיצוי, מענק, גמלה, קצבה וכל תשלום ו/או סכום שהוא, אשר קיבל, מקבל ו/או זכאי התובע לקבל מכל מקור שהוא בגין התאונות הנטענות והמוכחשות מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16, לרבות תגמולי המוסד לביטוח לאומי.

יא. מלוא נזקי התובע הם תוצאת מצבו הרפואי עובר לתאונות בכלל, ובגין התאונות השלישית והרביעית.

17. מוכחש כל פרט ופרט מן האמור בסעיף 42 לפרשת התביעה.

הנתבעת חוזרת על טענותיה כמפורט בסעיף 2 לכתב ההגנה.

18. מוכחש כל פרט ופרט מן האמור בסעיף 43 לתובענה. התובע אינו עומד בדרישות הדין להעלאת טענות חלופיות.

19. הנתבעת 1 שומרת על זכותה לטעון ולהוכיח כי התאונות מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16 הינן "תאונות עבודה" כמשמעה בחוק הביטוח הלאומי, על כל המשתמע והנלווה לעובדה זו.

20. א. כל הטענות בכתב ההגנה זה במידה והן סותרות זו את זו נטענות כחליפות אחת לחברתה.

ב. כל טענה שאין הנתבעת 1 מודה בה במפורש מוכחשת.

ג. אין בטענות הנטענות בכתב ההגנה כדי לפגוע באילו מזכויות הנתבעת ו/או כדי להוות הודאה ו/או ויתור מטעמה.

ד. אין בטענות הנטענות בכתב ההגנה כדי הסכמה לשינוי זהות הנושא בנטל ההוכחה והבאת הראיות, המוטלים על התובע ועליו בלבד.

21. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב ההגנה לאחר שיתבררו לה פרטים נוספים אודות האירוע הנטען.
22. אשר על כן ולפי כל האמור לעיל, מתבקש כב' בית המשפט לדחות את התביעה, ביחס לתאונות מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16 ולחייב את התובע בהוצאות משפט, שכ"ט עו"ד ומע"מ.

זחבה פלושניק, עו"ד
ב"כ הנתבעת 1

לוט : תגובה לבקשה למינוי מומחים.

100/3105 – כתב הגנה ז

התובע:

חן אוזן ת.ז. 27152297
מרחוב דוד רמז 22, פתח תקווה
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג
מרחוב אבא הלל 7
רמת גן
טל: 03-7412358 פקס: 077-3180983

- נגד -

הנתבעים:

1. הפניקס חברה לביטוח בע"מ ח.צ. 520023185
ע"י ב"כ עוה"ד ז. פלושניק (מ.ר. 11894)
מרחוב אבן גבירול 68
תל-אביב 64952
טל': 03-6968434 פקס: 03-6918545

2. איי. די. איי חברה לביטוח בע"מ
מרחוב אפעל 35, פתח תקווה

3. מגדל חברה לביטוח בע"מ
מרחוב היצירה 2, קרית אריה ת.ד. 3063
פתח תקווה

תגובה לבקשה למינוי מומחים

מטעם הנתבעת 2 בגין התאונות מיום 26.8.15 ו- 1.5.16

הנתבעת 1 מתכבדת להגיש תגובתה לבקשתו הסיטונאית של התובע למינוי מומחים רפואיים בתחום א.א.ג. ו/או בתחום הנוירולוגי ו/או בתחום האורטופדי ו/או בתחום הפסיכיאטרי ו/או בתחום רפואת הכאב, ככל שהבקשה מיוחסת לתאונות מיום 26.8.15 ומיום 1.5.16, כלהלן:

1. הנתבעת 1 מתנגדת לבקשת התובע.
 2. הנתבע 1 טוענת כי בקשת התובע למינוי מומחים ביחס לתאונות הראשונה והשנייה מוצתה בהליך הקודם והתובע מנוע מלהעלות בקשה נוספת, אך בשל כך שארעה לתובע תאונה נוספת.
 3. מבלי לפגוע באמור לעיל ולגוף הבקשה, טוענת הנתבעת כי אין ולא הוצגה תשתית ראיתית לצורך במינוי מומחים רפואיים בכל התחומים להם עותר התובע, ואשר מקורם בתאונות השלישית ו/או הרביעית לרבות: בתחום הנוירולוגי, בתחום א.א.ג. ו/או בתחום הכאב. התובע לא נחבל ולא טופל בתחומים הנ"ל בגין התאונות הראשונה והשנייה, ולפיכך דין עתירתו למינוי בתחומים אלה להידחות.
- ככל שלתובע ראשית ראייה למינוי מומחים בתחומים הנ"ל, הרי שהיא תולדת התאונות השלישית והרביעית בלבד.

העובדה כי כלל האירועים צורפו לתובענה אחת, אין בה כדי להכשיר מינויים של מומחים בגין התאונות הראשונה והשנייה, בתחומים בהם לא נחבל התובע כלל וממילא לא טופל.

4. לאור האמור, בהיעדר פגיעה, בהיעדר טיפול רפואי ובהיעדר רצף טיפולי בתחום א.א.ג. ו/או בתחום הכאב, מתבקש כב' בית המשפט לדחות את בקשת התובע למינוי מומחים, ככל שהבקשה מיוחסת לתאונה הראשונה והשנייה, ברוח ההלכה הפסוקה כמפורט להלן:

רע"א 7097/11 פניקס נ' מוחמד קוואסמה – פורסם בנבו, שם נקבע ע"י כב' השופט א. ריבלין:

" אין משמעותה של הגישה הליברלית בהקשר זה כי נפרצו הסכרים כולם וכי הדרישה לקיומה של ראשית ראיה רוקנה מתוכן".

רע"א 1338/90 שיק נ' מטלון ואח', מד (2) 216, שם בעמ' 220:

"אין בדברי אלה כדי לשלול את הצורך לבדוק בכל מקרה, אם אומנם מינוי כזה דרוש, ובית המשפט לא יהסס לדחות בקשה למינוי מומחה רפואי, אם אין לבקשה יסוד לאור החומר הרפואי המובא בפני בית המשפט".

רע"א 504/90 אן בר זאב ואח' נ' מוחמד ואח', פ"ד מ"ד (2) 200, שם בעמ' 204:

"... במסגרת שיקול דעתו של בית המשפט, עליו לשקול את הבקשה לגופה, ולהחליט בה על פי נסיבותיה. אם מתברר למשל, לפי החומר בכתובים המוגש לפניו על ידי הצדדים, שאין הצדקה למינוי מומחה, משום שאין כל ראיה לחשש כלשהו שנתר לנפגע פגם גופני כלשהו, אין עליו חובה למנות מומחה".

רע"א 5779/90 הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ ואח' נ' עבדול אחמד, מ"ה (4) 74, שם בעמ' 87:

"ברי, שאם יגיע בית המשפט למסקנה, שאין כל טעם במינוי מומחה רפואי – לא יעתר לבקשה. כך למשל, אם על פי המסמכים שהוגשו כנספח לבקשה למינוי מומחה רפואי, אין כל רמז לכך שנתר לנפגע נכות או פגם גופני כלשהו – לא ימנה בית המשפט מומחה רפואי, באין כל צורך בכך".

רע"א 1619/93 אליהו חברה לביטוח נ' טטרו, פ"ד מז (4) 89, שם קובע כבוד השופט אור -

"כשמבקש התובע שבית המשפט ימנה מומחה לצורך קביעת דרגת נכותו עקב התאונה, ניצבת השאלה, אם מהמסמכים שהוצגו בפניו עולה האפשרות שנגרמה נכות לנפגע עקב התאונה, שרק אז יהיה טעם למינוי מומחה על מנת לקבוע אם נותרה נכות כזאת".

זחבה פלושניק, עו"ד
ב"כ הנתבעת 1

